

Emnenr. 10

Fylke: Troms

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Bardu

Emne: Hjøging og Mosing

Bygdelag: Øre Bardu

Oppskr. av: John Eggen

Gard:

(adresse):

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

I Hjøging.

Det har aldri vert brukt ljug som
noko alltfors i den form at det har
vore dante.

B Hjøging som beite.

Det har vore vanleg for enkelte gardar
som lå slik til at det var ljugmark i
næleiken at de om voren, når det vert
lite for å slippe småkroljra ut på ljug-
beite.

T.d. at de dogte vekk rønen for dem,
har og aldri hørt om; men at de sleppte
dei ut so snart det var ein beiflette
har nok vært.

Det var no helst dån og gleder som künde
livberge seg på den måten.

Og dette skjer no helst i nødsår og
har ikkje hørt omna um at ljugbeite
var godt for for dyra.

II Måsbakking.

Er lite kjend her i bygda. og det er

hvilsomt og det har vel brukt som for.
 For det første er våre natia forhold blitt,
 og det viser so lite mörre (reimörre)
 og for det andre og det er so rikelig med
 anna. Altid for so å dei like ialfor hystor,
 at vi har vidt skänt for å fare til fjells
 langveg på mörstalling som t. dömes vore
 fadre österdölene som kom hit, vor vand med.
 Men i minnet lever det i den eldre
 generation fortellingene om mörstalling
 og mörstjöring langt inne på Österdölsfjella.
 Det eneste som kan nemmet av brukt -
 av mösa vor til å legge i „me foren“,
 när dei kom ut hüs eller tettst vindis og
 döskamer - til det brukte dei „hüs mösa“
 og den er bringron og er heller neppe
 kjend som for.

3202

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING